

gallós *anatema sit*; pro es inútil, impossible, *el nostre desvergonyiment, la nostra incultura* ha tingut l'extranyíssim poderi d'aixecarnos a una altura tant prestigiosa, que's per ell inaccessible; no hi poden arribar les seves rabioses escupinyades.

Contra l'asquerosa tirania que regentava els destins d'Olot, hem donat la primera de les formidables batalles que'ns proposarem. Les conseqüències del triomf alcançat, tots ne gasteu l'live-ralment; hem trasbalsat les relacions del intolerable ordre social que suportavem, endorrocant els idols elevats per una ceguera de vituperi digne;

sou independents, lliures y podeu exposar ab tota amplitut idees que fins avui semblaven estigmes de la consciencia.

Veyeu aquí la nostre obra; estém contents y orgullosos d'ella, y mentres descansém en nostres casernes quietes de la fragosa lluita, treballarém activament pera afilar noves armes de guerra periodística y després entrarem altre volta en la palestra brava, fins a conseguir el complet aniquilament del monstre de la hipocresia.

¡A reveure!

CALENBOURS

¿En que s'assembla l'ansiám a una expressió popular?—En que: *¡Ansia M-anela!*

¿En que s'assembla unes dones desconegudes a una vesta de capella?—En que *Fulana y Sotana!!!*

¿Quina es l'agrupació que més s'assembla a un areoplá espatllat?—L'*Unió Catalanista*, perquè sempre diu: *¡Volém, Volém!*—y may s'aixeca!!!

GALERIA D'HERMOSURES Y

ELEGANCIES OLOTINES

En els encontorns de la nostre gemada campinya y en la vesant del Montolivet frondós, s'alsa riallera una blanca caseta qu'escolta atentment el remoreig lliscant del joganer Fluviá. Entreu—com entrarem nosaltres en ella, després de llensar al espay oscur d'una nit estival, les alegres notes de cançons d'amor—y al cap de pocs moments, percebereu una rialla firíssima com els arpeigs d'una dolça melopea.

En el vestibol, observareu també la irreproachable silueta de l'Angelina que, vestida com una fada llegendaria, hos oferirà llurs brassos amicals en salutació y en agraïment de la visita atenta.

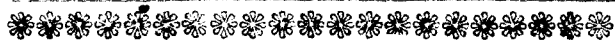
La seva ingénita afabilitat, hos convidará per entrar a un salonet, en quina taula central hi veureu destrament colocats, els nitits recipients que

contenen l'àuric y sabrosíssim vi de Xerés; apurculos, ab ben educada pausa, a invitació d'ella y en llaor de la preciosa salut seva, y dieu al punt: ¡Grans mercès, Angelina hermosa!

En son costat, hi veureu un galant que frueix exquisitament, admirant les seves gracies innumbrables. Es un tal Juli que, com bon artista, se'ns ha enamorat de l'angelical bellesa. Admira y's delecta ab la daurada cabellera, aspira el perfúm deliciós que desprenen les seves carns de rosa y mira fit a fit la celística blavor de sos ulls brillants com les centelles.

Aneusen pera no destorbar l'idili emocionant y, mentres remercieu les atencions que l'Angelina ab vosaltres ha tingut, entoneu secretament perquè no arribi als oïts d'en Juli la bella estrofa:

*Quisiéramos darte un beso
en tu rostro angelical.*

A n' «El Deber»

LEMA: *Non prevalebunt.*

Per fernos tornar enrera
y abdicá les conviccions,
segueixes igual carrera
que'n semblantes ocasions.

Per agradarnos la llám
y ser amics de la vritat,
noms errats has bescantat,
encar que tant se'ns en fúm.

Perqué diem lo que sentim
y odiem la hipocresia,